

Καθολογὸς, Αρχειοδ. ἔγγρ. σφ. 13

Χαραρὸς

(Μινωτάκος)

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Σιγροῦ, ἡ ἀπο-
-κρίσις τοῦ ἐν τῇ Ἀρχιεπί τοῦ Μοναστηρίου Μινω-
-τάκου ἐπὶ ἀποφ. 2 Αὐγ. 1665 ἀναγράφεται
«τοῦ Μινωτάκου τοῦ Χαραρὸς». ¹Ενδεύξια τοῦ Μινω-
τάκου τοῦ Χαραρὸς.»

{ Βλ. σφ. σφ. 14, Χαραρὸς γαίνεται ἡ ἐπὶ
παρωνύμιον τοῦ Γενιτάκου, μετὰ τὸ ὅτι οὐκ ἔστι
γνωστός ἐν τῇ

Ἰν Μύσωνον.

